

Emeritní vedoucí Katedry historie
Pedagogické fakulty
Západočeské univerzity v Plzni

Marie Lukešová, Jan Vojtěch Černín z Chudenic – nejvyšší český lovčí a stavitel zámku Kozel. Vedoucí práce doc. PhDr. Jan Kilián, Ph.D. Bakalářská práce Katedry historie Fakulty pedagogické. Specializace v pedagogice: Historie se zaměřením na vzdělávání. Západočeská univerzita v Plzni 2022, 61 stran (z toho 52 vlastní text, zbytek seznam pramenů a literatury), 25 příloh (převážně autorské barevné fotografie, dokumenty, mapky, genealogie), 189 průběžných poznámek pod čarou.

I s ohledem na můj osobní vztah ke Kozlu jsem si přečetl tento finální opis bakalářského studia se zaujetím. Práce Marie Lukešové je vynikající a daleko přesahuje běžný standard požadovaný u bakalářských prací. Zdaleka to není jen kompilace, byť důkladná s maximálním vytěžením stávající literatury, ale také sonda do života osvěcenského kultivovaného aristokrata, mecenáše a stavebníka Kozlu. Životopis Jana Vojtěcha Černína, nejvyššího zemského lovčí České království, je zpracován příkladně s hlubokou znalostí pramenné archivní základny.

Proto může autorka sebevědomě konstatovat, že se jí – kromě důkladného souhrnu Černínova života (a také celkového přehledu rodové historie) – podařilo objevit několik zajímavých a neznámých informací o Černínově životě. Biografii hraběte tak například doplnila o údaje o studiu právnické fakulty a jeho disertační práci, která potvrzuje i Černínovo osvěcenské smýšlení. Prostudováním archiválií se slečně Lukešové podařilo osvětlit fungování úřadu nejvyššího českého lovčího. Původním přínosem její práce též zmapování Černínových příbuzenských vztahů a objevení vzdáleného příbuzenského vztahu mezi oběma manželkami Jana Vojtěcha. Autorka se musel také vyrovnat s nesrovnalostí v pramenech, ohledně daty křtu a úmrtí hraběte života. Majetkové poměry hraběte Černína jsou sice známé a částečně zpracované, ovšem předložená práce je rozvedla do širších souvislostí. Okolnosti výstavby nového reprezentačního loveckého zámku Kozel i vynaložení značné sumy na opravu nebilovské rezidence jsou tak přesvědčivě zasazeny do kontextu ekonomických i společenských aktivit stavebníka. Zasloučeně působí i autorčina analýza a interpretace kozelské architektury a výzdob. Opět se potvrzuje, že jednoznačné zařazení Kozlu v této proměnlivé době na přelomu 18. a 19. století do umělecko-historických „škatulek“ není možné (baroko, rokoko, klasicismus, luiséz, empír?). Nelze opomenout také důkladnou pozornost černínovským církevním stavbám v okolí. Těší mne, že autorka v tomto ohledu ocenila i přínos regionálního badatele Josefa Šarocha (+1988), se kterým jsem měl čest se stýkat.

Osobně je mi také sympatické, že autorka nepodlehla módnímu publicistickému trendu devótního užívání „starobylého“ pravopisu jmen starých českých rodů (byť jejich příslušníci už většinou česky neuměli či nepsali) např. Czernin, Wratislav z Mitrowitz, Waldstein apod. Mimochodem: Jan Vojtěch uměl česky? Jsou známy nějaké jeho české písemnosti? Znal hrabě kromě rodné němčiny(?) a latiny i jiné jazyky (francouzštinu?).

Jak už jsem konstatoval v úvodu, práce zaslouží uznání i publikování. Nejen v odborném periodiku (třeba BOH?), ale také jako samostatná prodejní publikace (ve spolupráci s NPÚ a státním zámkem Kozel?). Posuzovaná kvalifikační práce je napsána čtivě, navzdory množství faktografických údajů má text spád. Integrovaná součástí je i přílohová část a ilustrace, odborný ráz

práce zvyrazňuje důkladný seznam literatury a pramenů, impozantní podrobný poznámkový aparát svědčí o neobyčejné heuristické pili a časové náročnosti přípravy. Rozhodně by stávající práce mohla být rozšířena i do podoby diplomové práce. Last not least – bezvadné jsou i anglické texty (abstrakt, resumé), kdo je pořídil, sama autorka?

Původní dílko Marie Lukešové doporučuji na základě výše uvedeného hodnocení k úspěšné obhajobě s jednoznačným hodnocením „výborně“.

V Plzni 27.května 2022

Profesor PhDr. Jan Kumpere, CSc., oponent